

Acarologische Aanteekeningen XXXI.

Allothrombium neapolitanum nov. sp.

Larva. Lengte 300—670 μ . — Kleur rood. —
Gedaante, indien nuchter: op de hoogte der oogen geschou-
derd, meer naar achteren bij elk schildje kuseenvormig opge-
blazen; indien volgezogen: elliptisch. Verschilt van *Allothr.*
fuliginosum Herm. in de volgende kenmerken: De pseudostig-
mataalharen zijn lang, dun en in de distale helft fijn behaard.
Het voorste der mediane rugschildjes heeft een accolade-vormige
achterkant, met de spits naar achteren. De haren op de coxae
zijn alle fijner. De schildjes aan de buikzijde zijn alle kleiner.
De binnenklauw aan poot III ontbreekt. — Op *Phalangium*,
Portici, Berlese.

Microthrombidium russicum en *muscae*.

In 1902 (Ent. Ber. v. 1. n. 7. p. 43) beschreef ik eene larve,
naar een beschadigd exemplaar, onder den naam *russicum*, en
in 1906 (Ent. Ber. v. 2. p. 43) eene andere, die daarvan m. i.
belangrijk afweek, onder den naam *muscae*. De heer H. Schmitz
S. J. zond mij nu 85 exemplaren, allen door hem op één
Plecotus auritus L. gevonden. Aanvankelijk meende ik weer
met eene nieuwe soort te doen te hebben, doch hoe meer
exemplaren ik onderzocht, destemeer overeenkomsten vond ik,
die *russicum* en *muscae* gemeen hadden. Ik ben thans ervan
overtuigd, dat *russicum* en *muscae* dezelfde soort zijn.

Wijziging van den sleutel tot het bestemmen
der Thrombidiidae, zie Ent. Ber. v. 3. p. 29.

CC. Palptarsus keulenförmig.

D. Prosoma grossenteils frei; Angenpaare sitzend; Hinter-

augen weniger ontwikkelt; Palptibia mit zwei Krallen, ev. mit weiterer Bewaffnung; Crista metopica mit Areola hinten.

E. Crista metopica mit einem Paare Pseudostigmata.

Microthrombidium Haller 1882.

EE. Crista metopica mit zwei Paaren Pseudostigmata.

Euthrombidium Verdun 1909.

DD. Prosoma gressenteils vom Metasoma gedeckt; Augenpaare gestielt; Hinteraugen deutlich; Palptibia mit nur einer Kralle, ohne weitere Bewaffnung.

E. Crista metopica mit Areola in ihrer Mitte; Metasoma hinten abgerundet.

F. Ohne Peritrema; ohne Pulvillum; *Dinothrombium* nov. gen. type *tinctorium* L.

FF. Mit Peritrema; mit Pulvillum. *Allothrombium* Berlese 1903.

EE. Crista metopica mit Areola voru; Metasoma hinten ingekerbt; mit Peritrema; ohne Pulvillum. *Thrombidium* Fabr. 1775.

Achorolophus gracilipes nov. sp.

Larva. Gelykt op *A. stieglmayri* Oudms.; onderscheidt zich ervan o. a. door de langere pooten, de langere staafvormige behaarde haren en het niet-zwarte haar dorsaal van de tibia der palpen. — Op *Cynorta* sp. (Opilionide), Saramacca-Expeditie, Dr. J. C. C. Loman.

Hauptmannia nov. gen.

(A. Hauptman schreef 1650, 1657 verscheidene medische werken, voornamelyk over huidziekten. Hij is de eerste, die de *Acarus siro*, de schurftmijt, afbeeldt). Naar hem wil ik een

nieuw genus noemen van *Erythraeiden*-larven, waarvan de palpen *Cheletes*-achtig gevormd zijn. — Type *Achorolophus longicollis* Oudms. (zie vorige »Berichten«).

Bochartia nov. gen.

(S. Bochart schreef in 1663 zijn »Hierozoicon«, en behandelt in vol. 2, Pars 2, Lib. 4, Cap. 18 de »ciro, pedicellus of acarus«, d. i. de *Acarus siro* of schurftmijt). — Naar hem wil ik een nieuw genus van *Erythraeiden*-larven noemen, waarbij het schildje breeder dan lang is en de oogen dubbel, evenals bij de larven van *Thrombidiidae*.

Bochartia kuyperi nov. sp.

Larva. Duidelijke afscheiding tusschen pro- en metasoma. Schildje naast de achterste pseudostigmata ingesneden. Pseudostigmaalharens lang, rijn, in de distale helft uiterst fijn behaard. Op den rug ongeveer 7 dwarsrijen van 4 dikke dichtbehaarde haren. Coxae met 1 haar. Galea ventraal van franje voorzien. Palpklaauw gespleten. Mandibels met kromme klauw. — Op *Aphis* sp., De Bilt, VIII, 1902, H. P. Kuyper.

Stigmaeus kermesinus C. L. Koch.

Tot de beschrijvingen, die hiervan reeds gegeven zijn, kan ik nog toevoegen, dat de geheele rug door twee schilden gedekt is, dat het achterschild over het voorschild grijpt en aan de buikzijde omgeslagen is; dat er 4 smalle schilden zijn, die de coxaalparen aan hunne mediane en gedeeltelijk ook aan hunne voorzijde omvatten; dat er ook een genitoanaalschild is, waarin de genitaal- en anaalopening liggen; en dat deze in elkanders verlengde liggen.

Hypopus tarsispinus nov. sp.

In een preparaat van Berlese, mij welwillend door hem afgestaan, bevonden zich 5 exemplaren van eenen mij onbekenden hypopusvorm, zeer naverwant aan dien van *Hypopus spinitarsus* Herni; daarom gaf ik er bovenstaanden naam aan. Hij onderscheidt zich van de bekende soort in de volgende kenmerken: 1^e de voorranden van pro- en mesosoma loopen bijna parallel; het prosoma is dus breed bandvormig, niet driehoekig; 2^e er zijn geen vertex-haren; 3^e het hypostoom is lang en draagt slechts 2 terminale lange haren; 4^e niet alleen zijn de pooten slanker, maar ook de haren, borstels en reukkolven erop zijn langer. — In rot hout; Florence.

Anoetus dionychus nov. sp.

Van den heer H. Schmitz S. J. ontving ik een hypopusvorm, op *Plecotus auritus* L. gevonden. Deze hypopus is zeer naverwant aan *A. muscarum* L.; verschilt daarvan o. a. in de volgende kenmerken: het lichaam is achter breeder; de haren erop zijn korte borstels; de voorpooten betrekkelijk langer, de achterpooten betrekkelijk korter; het hypostoom heeft twee lange en twee korte eindharen, geen middelharen; de kleine zuignappen staan dicht bij den anus; de achterrand van het lichaam met 4, niet met 6 haren.

Protalgés Trouessart et Mégnin en *Hartingia* Oudms.

TROU ESSART en MÉGNIN noemen in Compt. Rend. Ac. Sc. Paris v. 97. p. 1320, 1883, een nieuw genus *Protalgés*; de achterpooten zijn verdikt, geen soort wordt genoemd, geen type aangegeven. — Dezelfden geven in Bull. Soc. Étud. Sc. Angers, v. 12. p. 138, 139, 1883 (Januari 1884!) een deter-

mineertabel, die het nieuwe genus beter definieert; eveneens zonder vermelding van soorten, of type. — CANESTRINI neemt het genus ook op in zijn *Prospetto d. Acarofauna It. v. 2.* p. 244, 247, 1886. De cenige en tevens meest gewone soort, door hem genoemd, is *attenuatus* Buchh. We kunnen deze derhalve gerustelijk als type aannemen.

Ik heb juist deze soort gevonden op *Athene noctua* L. en bevonden, dat er geen vertex-haren zijn, en dat ook in alle andere opzichten het genus *Protalges* Tr. et Mégn. 1883 identiek is aan *Hartingia* Oudms. 1898, type *stellaris* Buchh. Dit laatste genus valt dus als synoniem weg.

A. C. OUDEMANS.

Aanteekeningen over Suctoria XVI.

Chaetopsylla globiceps, trichosa en kohauti.

Door den heer Adolf Dampf uit Königsberg werd mij gevraagd of *Chaetopsylla globiceps* Tasch., voorkomend in het Museum voor Natuurlijke Historie te Leiden, en door mij als zoodanig gedetermineerd, niet *trichosa* Kohaut was, daar zij op een das (*Meles taxus*) gevonden was. — Ik verzocht Dr. Jentink mij de soort nog eens ter revisie te zenden. Ik bevond toen, dat ik goed gedetermineerd had: het is *globiceps* Tasch. — Doch tevens ontdekte ik, dat *trichosa* Kohaut = *globiceps* Tasch. Men behoeft slechts de figuren, benevens die van Wahlgren met elkaar te vergelijken, om mijne bewering gestaafd te zien. -- De heer Adolf Dampf had, toen ik hem een en ander mededeelde, nog de welwillendheid mij een afschrift te sturen van de beschrijving van *trichosa* door Wagner in *Hor. Soc. Ent. Ross. v. 37. p. 457.* De heele beschrijving past precies